

[Aksel Larsen.]

at gennemføre en saadan frivillig Arbejdstjeneste, som, enten det staar i Paragrafferne eller ej, ubetinget faar et militært, nationalistisk Tilsnit og vil komme til at virke i den Retning og med samme Konsekvens som den frivillige Arbejdstjeneste i Tyskland. Med Hensyn til disse Klubber er Forholdet det, at de unge arbejdsløse gentagne Gange her i København har stillet Krav til Kommunen om det, de kalder Dag hjem for arbejdsløse, men har faaet det mest kategoriske Afslag; noget saadant vil Kommunen under ingen Omstændigheder give dem.

Der er forskellige Detailler i dette Lovforslag, som ikke gør Lovforslaget synderlig mere velegnet til at vinde den kommunistiske Gruppens Velvillie. Der staar, at de arbejdsløse bør, hvor Forholdene gør det rimeligt, have Adgang til at deltage i Foranstaltningernes Ledelse. Hvorfor skal de ikke have det overalt, hvorfør kun, hvor det anses for rimeligt, det vil sige dér, hvor de, der leder det, anser det for rimeligt? Det burde dog være saaledes, at man lod de arbejdsløse selv være de egentlige Ledere og bestemmende indenfor disse Kolonier. Men efter dette skal de kun, hvor man anser det for rimeligt, eller hvor Forholdene gør det rimeligt, have Adgang til at deltage i Foranstaltningernes Ledelse.

Saa er der Spørgsmaalet om det Arbejde, der skal udføres. Det bliver meget vanskeligt her at fremfinde samfundsnyttigt Arbejde, som ikke paa nogen Maade bliver en Konkurrence med noget andet, eller som ikke egentlig burde være iværksat som almindeligt Arbejde til almindelig tariffmæssig Betaling, thi der findes her i Landet uendelige Arbejdsopgaver, som i Virkeligheden venter paa at blive løst. De arbejdsløse har selv paaapeget en Mængde saadanne. Dem skulde man tage fat paa og sætte de arbejdsløse i Gang med at løse og beskæftige sig med, naturligvis til tariffmæssig Betaling. Men den Vej gaar man ikke. Det vilde naturligvis ogsaa koste Penge, koste ganske alvorlige Skatteudskrivninger paa den besiddende Del af Samfundet. Derfor foretrækker man at gaa den Vej, hvor man samtidig søger at faa den arbejdsløse Ungdom under politisk og aandelig Kontrol.

En Detalie i Bilag 1 til Lovforslaget. Der siges her, at det er

„jo et udbredt Fænomen, at den udlærte Lærling i det første Aar af sin Svendetid har de største Chancer for at blive arbejdsløs“.

Det forklares paa den Maade, at han paa Grund af sin Ungdom, mangelfulde Uddannelse o. s. v. er mindre skikket til at være med paa Akkordarbejde. Det er at stille Tingene fuldkommen paa Hovedet, men det er naturligvis nødvendigt, naar man deraf vil drage den Slutning, at man ved Statsforanstaltninger maa skaffe en eller anden Skole eller Beskæftigelse for de nyudlærte Svende for de første to til tre til fire Aar af deres Svendetid, inden de kan gaa ind i Produktionsprocessen. Forholdet er imidlertid det, at det er enten Uddannelsen, som er uforsvarlig, altsaa er det Kontrolforanstaltningerne paa dette Omraade, som svigter, eller ogsaa ligger det gale i, at Læringeres Løn- og Arbejdsforhold er saadanne, at det ikke kan betale sig at beskæftige Ungsvendene, og man derfor anvender Lærlinge i Stedet for. Det sidste er den væsentligste Grund. Derfor skulde man sætte ind paa at afskaffe dette Onde i Stedet for at sige: Ja vel, Arbejdsgiverne uddanner deres Lærlinge mere eller mindre mangelfuldt, giver deres Lærlinge en saadan Løn og saadanne Forhold, at det ikke betaler sig at beskæftige Ungsvendene, og saa skal Staten overtage Forsørgelsen af Ungsvendene, naar de er udlærte.

Det er blot Bemærkninger om enkelte Punkter, enkelte Kommentarer til dette Forslag, hvor man stiller Forholdet paa Hovedet, ikke griber det rigtigt an. Men det er naturligvis nødvendigt, naar man skal naa til den Slutning, at der findes kun denne Udvej for at modvirke det, man kalder Demoralisationen af den arbejdsløse Ungdom.

Jeg slutter med at sige, at det, man burde gøre, var at skaffe de unge arbejdsløse noget at bestille; der er Villie nok, der er Evner nok. Det gør man ikke; selv om der kan skaffes Arbejds muligheder i dette Land, lader man over 100 000 Arbejdere gaa arbejdsløse, og ved de sidste Love, man har vedtaget, unddrager man en stor Del af de unge arbejdsløse enhver Form for Understøttelse, og nu vil man gennemføre denne Form for Folkeopdragelse; som, hvordan man end beskriver den i Paragrafferne, dog bliver kasernemæssig, kapitalistisk, militaristisk og nationalt præget, og det er vel ogsaa det, der egentlig er Hensigten dermed.

Christiani: Jeg kan være enig med min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, naar han i sin Ordforertale gennemgik forskellige af de Bemærkninger og Udtalelser, som findes ikke alene i selve